

ind i Kreditforeningens Frihed. Det er af Hensyn dertil, at jeg ikke kan slutte mig til det Forslag, jeg i øvrigt finder fortræffeligt, Hensynet til, at man paa dette Punkt vil gribe meget betydeligt ind i Kreditforeningernes Raadighed over dette Forhold, saaledes som de nu ere.

Med Hensyn til Lovforslagets § 3 har jeg antydet, at der er nogle Udtryk deri, som jeg fandt utydelige, og det er da rimeligt, at jeg bemærker, hvad det er for Udtryk. Det er da navnlig to Udtryk. Der staar nemlig, at denne Kapital, som Banken faar forstrakt, forrentes for Statens Regning. Jeg tror, at vi allerede ved Sagens 1ste Behandling vare enige om, at det var et meget utydeligt Udtryk; for det, der menes, er, at den slet ikke skal forrentes, altsaa der skal hverken svares Rente af Banken til Staten og heller ikke fra Staten til Banken, det skal derimod likvideres. Men det er et uheldigt Udtryk. Imidlertid, naar man ved, hvad der menes med det, kan det maaske være det samme. Jeg har i ethvert Tilfælde ikke kunnet se, at det var en Sag af saa stor Vigtighed, at jeg har villet stille Ændringsforslag derom. Paa samme Maade gaar det med den anden Utydelighed eller det utydelige Udtryk, som maaske er lidt betænkeligere. Der staar endvidere i § 3, at Staten skal deponere „15 Millioner Kr. nominelt i 3½ pCt. indenlandske Statsobligationer“ — altsaa Flertal. Man har altsaa efter Loven, naar man læser den, Lov til at tænke sig, at der leveres saadan en Bunke 3½ pCt. Statsobligationer. Men naar man efterser Motiverne, ser man, at det hele skal afgøres ved, at man tager et Stykke Papir og skriver derpaa, at Staten skylder 15 Millioner, eller hvis Flertallets Ændringsforslag vedtages, 20 Millioner. Jeg har tænkt meget over, om der derved kommer en reel Forskel frem, men det er jo i hvert Fald unægtelig meget naturligere at lægge een Obligation hen, og hvorfor skal man lægge saa mange Statsobligationer hen? Men paa den anden Side er jeg ikke ganske klar over det Udtryk, at Staten deponerer 15 Millioner indenlandske Statsobligationer, naar det ikke skal ske paa anden Maade, end at det bliver een Statsobligation. Jeg har villet gøre opmærksom paa det, men jeg har ikke fundet det af den Betydning, at jeg finder nogen Anledning til at stille et Ændringsforslag.

Derimod er der en anden Ting, som jeg vil gøre opmærksom paa, og det er

med Hensyn til det Udtryk, som staar i § 3 om Reservefonden. Der staar nemlig, at Grundkapitalen — thi det er det, der tales om — kan kun forhøjes ved Midler, tilskudte af Staten eller ved Opsamling af Reservefond. Dette er jo, kan man sige, rent ud en Selvmodsigelse, det kan aldeles ikke ske. I hvert Regnskab er der to forskellige Ting; det ene en Grundkapital, det andet en Reservefond, hvis der er nogen. Men man kan aldrig sige, at Grundkapitalen forøges ved Reservefonden, det er en ligefrem Modsigelse, thi i Fald den er forøget ved Reservefonden, skal denne jo gaa ud. Der skulde derfor rettere have staaet: ved Overførelse fra Reservefonden eller lignende. Men denne Ting har en noget større Betydning, ellers skulde jeg ikke have dvælet ved den, og det er, at i § 5 staar der, at Hypotekbanken kan udstede Obligationer til et Beløb af 8 Gange Bankens Grundkapital og Reservefond. Se, det bliver noget helt andet.

Jeg maa tilstaa, at fra først af troede jeg, at dette Udtryk var kommet ind ved en Misforstaaelse, thi naar man læser Motiverne og Forhandlingerne, staar der stadig væk, at Banken indestaar mindst for en Ottendedel af de Hypotekobligationer, som ere udstedte, men det bliver jo aldeles ikke rigtigt i det Tilfælde, at man kan udstede de Obligationer til et Beløb af 8 Gange baade Grundkapital og Reservefond. Tænke vi os en Grundkapital paa 20 Mill. Kr. og en Reservefond paa, lad os nu sige, 3 Mill. Kr., altsaa tilsammen 23 Mill. Kr., saa bliver det altsaa 184 Mill. Kr., hvis jeg har regnet det rigtigt ud i Hovedet, som der kan udstedes Hypotekobligationer paa, men dette er jo altsaa langt mindre end en Ottendedel af disse Obligationer, som Staten svarer for. Men det er ikke blot det, at man paa den Maade kommer til at lade Statens Garanti være mindre, end man egentlig havde tænkt sig, men det er tillige, forekommer det mig, i sig selv en højst betænkelig Ting. Det er jo nemlig saaledes, at Reservefonden holdes, fordi man tænker sig Muligheden af, at der kunde komme Tab. I de Forretninger, hvor der ikke er Tale om det, har man naturligvis ingen Reservefond, men Reservefonden holdes for at kunne tage uforudsete Udgifter og Tab. Nu sætter jeg altsaa, at man har f. Eks. 3 Mill. Kr. i Reservefonden og har udstedt Obligationer for 8 Gange det Beløb, altsaa for 24 Mill. Kr., og saa sætter jeg videre det Tilfælde, som man jo ikke kan lade ud af Betragtning, at man taber